

[Finansministeren.]

inddraget med omtrent 100 pct., selv nede på disse ganske lave indtægtstrin. Det er altså et specielt problem, som hænger sammen med disse særlige, komplicerede reguleringsordninger. Men jeg er enig i, at man bør tage disse problemer op i forbindelse med den almindelige skattereform og se på, hvordan vi skal bære os ad fremover.

Indførelsen af et fast fradrag på 2.500 kr., som er foreslået her, er altså et skridt på vejen imod at få løst problemerne med de særlige nedslagsregler, og jeg er også glad for, at man har været opmærksom på den forbedring, der ligger i, at nu også hustruen, der f. eks. er invalid, kan få dette særlige fradrag, hvad hun jo ikke har kunnet tidligere.

Jeg tror, at det stort set er det, man behøver at sige i øjeblikket.

Ib Thyregod: Ganske kort til finansministeren. Det er rigtigt, at spørgsmålet har været nævnt før, og det er lige så rigtigt — som finansministeren også var inde på det — at efterhånden som vi forhøjer de indkomstgrænser, som falder ind under ordningen, må det blive yderligere aktuelt for de andre grupper; vi må derfor tage fat på spørgsmålet og forsøge at løse det også for disse andre grupper.

Det, jeg gerne ville sige, har forbindelse med finansministerens sidste bemærkning vedrørende marginalskatteerne. Det fremgår jo af bemærkningerne til lovforslaget, at der for invalidepensionister foreligger et ganske særligt problem med de høje marginalskatte, og det er jeg naturligvis enig i. Men også for andre grupper kan der foreligge tilsvarende problemer — måske ikke med helt så høje marginalskatte. Jeg skal nævne f. eks., at for folkepensionisters vedkommende — altså ikke invalidepensionister — er reglen den, at hvis de har en vis indtægt ud over folkepensionen, så får de ganske vist nu disse skattemæssige ordninger, men som tilstanden er i øjeblikket, vil resultatet i mange tilfælde ikke alene blive en forhøjelse af skatten, idet de mister nedslaget, men i mange tilfælde vil yderligere folkepensionen blive nedsat, således at disse folkepensionister på grund af en indtægt, som man kan synes det kan

være naturligt for dem at supplere deres folkepension med, får en forhøjelse af skatten, fordi de mister nedslaget i skatten, og samtidig får et nedslag i folkepensionen. Også for folkepensionister kan der altså være tilsvarende problemer, og der er også andre befolkningsgrupper, for hvem der kan være problemer i form af høj marginalbeskatning. Jeg skal ikke optage nogen lang diskussion om dette spørgsmål, men blot pege på det ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 53, fremsættelsen i tidenden sp. 36).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Lovforslaget går jo kun ud på at stoppe misbruget af indekstrakter — og det rigtige deri kan vi vel være enige om alle sammen — således at fradragsretten bortfalder, hvis man ophæver en indekstrakt, inden der er gået 2 år. Jeg kan anbefale lovforslaget.

Ib Thyregod: Det er jo kun et lille spørgsmål, dette lovforslag vedrører, nemlig de såkaldte misbrug af indekstrakter, de tilfælde, hvor man kort tid efter, at man har tegnet en indekstrakt i en bank eller et andet pengeinstitut, ophæver kontrakten. Det kan i visse tilfælde være sket for at opnå en skattemæssig fordel, derigennem at udbetalingen af beløbet kun beskattes med 25 pct., medens man måske har opnået et fradrag, som er mere værd end de 25 pct.